

אם לא הרפניא היא עירו, שהיא מקום אנשים שאינם מיוחסים!

אכספיה, התבייש רב המנונא.

אמר ליה עולא לרב המנונא: כסף גלגלתא של מס גולגולת להיכא יהבת?

אמר ליה: נותן אני את מס הגולגולת לפום נהרא!

אמר ליה: אם כן, מפום נהרא את.

מאי "הרפניא" שאמר עולא?

אמר רבי זירא: הר שהכל הפסולים פונין בו למצוא להם שם נשים מסוגם.

במתניתא תנא: כל שאין מכיר משפחתו ושבתו — נפנה לשם.

אמר רבא: והיא — עמוקה רעה משאול. כי ליורדי גיהנום יש תקנה, ולפסול שלהם אין תקנה.

שנאמר: [הושע יג] ביורדי שאול "מיד שאול אפרם, ממות אגאלם".

ואילו פסול דידהו — לית להו תקנתא.

פסולי דהרפניא — משום פסולי דעיר מישון, הקרובה לה, ופסוליה של מישון מתערבים באנשי הרפניא.

ופסולי דמישון — משום פסולי דתרמוד, הקרובה לה.

פסולי דתרמוד — משום עבדי שלמה.

והיינו דאמרי אינשי כמשל:

הקבלה, דבנתא, כי הבנות דהווא דרא של הדור ההוא של עשרת השבטים, איצטרוי אצטרו, נבקע הרחם שלהן, ולא נקלט שם הזרע.

איכא דאמרי: אמר רב יהודה: בי אמריתה קמיה דשמואל, אמר לי: לא זוו משם, עד שעשאום עובדי כוכבים גמורים.

שנאמר [הושע ה]: "בה' בגדו, כי בנים זרים ילדו".

יתיב רב יוסף אהוריה דרב כהנא, ויתיב רב כהנא קמיה דרב יהודה, ויתיב וקאמר: עתידין ישראל, דעבדי יומא טבא, כי חרבי, כאשר תחרב תרמוד. היות והם ממזרים ונטמעים בקרב ישראל, ופוסלים אותם.

ופרכינן: והא כבר חריב תדמור!

ומשנינן: ההיא — תמוד הואי, ולא תדמור.

רב אשי אמר: היינו תרמוד היינו תמוד.

ולא תיקשי הא חריב:

כי אכפולי הוא דמכפל, שנחרבה תרמוד, וחזרה ונבנתה.

חריב מהאי גיסא, מצד אחד של העיר, אותיב והתתיישבה מחדש, מהאי גיסא, מצדה השני.

ואי חריב מהאי גיסא — אותיב מהאי גיסא.

יתיב רב המנונא קמיה דעולא, וקא הוי מקשה בשמעתא של עולא.

אמר עולא: מה גברא ומה גברא, כמה הוא גדול רב המנונא, אי לאו דהרפניא מאתיה,